Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
NILSA WAHLA,
predstavljeni 21. julija 2016 [1]

Zadeva C-351/15 P

Evropska komisija
proti
Total SA,

Elf Aquitaine SA

„Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg metakrilatov — Globe — Solidarna odgovornost matičnih družb in hčerinske družbe za kršitev hčerinske družbe — Takojšnje in celotno plačilo globe s strani hčerinske družbe — Znižanje zneska globe hčerinske družbe po izdaji sodbe Splošnega sodišča Evropske unije — Dopisi računovodje Evropske komisije, s katerimi se od matičnih družb zahteva plačilo zneska, ki ga je Komisija vrnila hčerinski družbi, skupaj z zamudnimi obrestmi — Ničnostna tožba — Izpodbojni akti — Učinkovito sodno varstvo“

1. Evropska komisija v okviru te pritožbe predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 29. aprila 2015, Total in Elf Aquitaine/Komisija, [2] s katero je to razglasilo delno ničnost dopisov Komisije [3] v zvezi s plačilom družb Total SA in Elf Aquitaine zneska globe in zamudnih obresti, dolgovanih po izdaji odločbe Komisije C(2006) 2098 final. [4]

2. Sodišče je v obravnavani zadevi pozvano, naj odloči, ali – in, po potrebi, koliko – sta dopisa računovodje Komisije, s katerima se je od matičnih družb zahtevalo, naj plačata, skupaj z zamudnimi obrestmi, globi, ki sta jima bili naloženi solidarno z njuno hčerinsko družbo zaradi kršitev pravil o konkurenci, po delnem znižanju in povrnitvi glob hčerinski družbi, ki jih je prvotno plačala, izpodbojna akta. Vprašanje, ki se postavlja, natančneje, je, ali ta dopisa posegata v položaj teh podjetij v delu, v katerem je bil spremenjen njun pravni položaj glede na prvotno odločbo Komisije, ker se zdi, da jima je bilo na njuni podlagi naloženo dodatno breme v primerjavi z navedeno odločbo. Sodišče je tako pozvano, naj ob upoštevanju načela učinkovitega sodnega varstva pojasni razdelitev pristojnosti sodišča Unije in nacionalnega sodišča pri nadzoru ukrepov izterjave glob.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — T-470/11, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2015:241.

3 — Gre za dopisa BUDG/DGA/C4/BM/s746396 z dne 24. junija 2011 (v nadaljevanju: dopis z dne 24. junija 2011) in BUDG/DGA/C4/BM/s812886 z dne 8. julija 2011 (v nadaljevanju: dopis z dne 8. julija 2011, skupaj pa: sporna dopisa).

4 — Odločba z dne 31. maja 2006 v zvezi s postopkom uporabe člena 81 ES in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) (zadeva COMP/F/38.645 – Metakrilati) (v nadaljevanju: odločba o metakrilatih).

I – Dejansko stanje

3. Splošno sodišče je dejansko stanje v točkah od 2 do 28 izpodbijane sodbe predstavilo tako:

„2 Z [odločbo o metakrilatih] je Komisija Evropskih skupnosti obsodila družbo Arkema SA in njeni hčerinski družbi Altuglas International SA in Altumax Europe SAS (v nadaljevanju: skupaj: Arkema) na solidarno plačilo globe v višini 219.131.250 EUR zaradi sodelovanja v kartelu (v nadaljevanju: prvotna globa).

3 [Nasprotni stranki v pritožbenem postopku], ki sta bili v obdobju kršitve, ugotovljenem v odločbi o metakrilatih, matični družbi družbe Arkema, sta bili solidarno odgovorni za plačilo prvotne globe v višini 181.350.000 EUR oziroma 140.400.000 EUR.

4 Družba Arkema je 7. septembra 2006 plačala prvotno globo v celoti in nato tako kot [nasprotni stranki v pritožbenem postopku] vzporedno in samostojno vložila tožbo zoper odločbo o metakrilatih (v nadaljevanju: sodni postopek o metakrilatih).

Sodni postopek o metakrilatih pred Splošnim sodiščem

5 [Nasprotni stranki v pritožbenem postopku] in družba Arkema so 4. in 10. avgusta 2006 vložile ničnostni tožbi zoper odločbo o metakrilatih.

6 [Nasprotni stranki v pritožbenem postopku] sta v zadevi T-206/06 primarno predlagali, naj se odločba o metakrilatih razglasi za nično.

7 [Nasprotni stranki v pritožbenem postopku] sta v okviru te zadeve podredno predlagali tudi znižanje zneska prvotne globe, ki je bila solidarno naložena družbi Arkema in njima.

8 Komisija je 24. julija 2008 družbi Arkema poslala dopis, v katerem jo je pozvala, naj potrdi, da je bilo njeno plačilo z dne 7. septembra 2006 izvedeno ‚v imenu vseh skupno in solidarno odgovornih dolžnikov', hkrati pa je pojasnila, na eni strani, da ‚če to ne bo potrjeno in če bo odločba [o metakrilatih] razglašena za nično v zvezi s podjetjem, v imenu katerega je bilo plačilo izvedeno', ‚bo povrnila znesek 219.131.250 EUR z obrestmi', na drugi strani pa, da ‚če bo Sodišče potrdilo celotni ali delni znesek globe v zvezi s katerim koli izmed drugih solidarnih dolžnikov', ‚bo od tega dolžnika zahtevala celoten preostali dolgovani znesek, povečan za zamudne obresti po stopnji 6,09 %'.

9 Družba Arkema je v dopisu z dne 25. septembra 2008 Komisijo obvestila, da je znesek 219.131.250 EUR plačala ‚kot solidarna sodolžnica in da so s tem plačilom do Komisije v celoti poravnane zahteve, ki jih ima tako do družbe Arkema kot do vseh solidarnih sodolžnikov'. Družba Arkema je v tem okviru ‚obžalovala, da Komisiji ne more dovoliti, da zadrži kakršen koli znesek v primeru, da bi njena tožba pred sodiščem Skupnosti uspela'.

10 Komisija je 24. novembra 2008 [nasprotnima strankama v pritožbenem postopku] poslala dopis, v katerem ju je obvestila med drugim o dopisu družbe Arkema z dne 25. septembra 2008 in o tem, da je družba Arkema zavrnila izpolnitev izjave o skupnem plačilu, ki ji jo je predložila Komisija.

11 Tožba [nasprotnih strank v pritožbenem postopku] je bila zavrnjena s sodbo z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, […] EU:T:2011:250).

12 Nasprotno pa je bilo tožbi, ki jo je družba Arkema ločeno vložila zoper odločbo o metakrilatih, delno ugodeno s sodbo z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, […] EU:T:2011:251), saj je bil znesek globe, naložene družbi Arkema, znižan na 113.343.750 EUR.

13 Splošno sodišče je v sodbi [z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251)] menilo, da je treba v okviru izvajanja njegove neomejene pristojnosti znižati povišanje globe, ki je bilo v odločbi o metakrilatih uporabljeno za družbo Arkema zaradi odvračalnega učinka, ob upoštevanju dejstva, da je na dan naložitve globe [nasprotni stranki v pritožbenem postopku] nista več nadzirali (sodba [z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251)], točki 338 in 339).

14 Zoper […] sodbo [z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251)] ni bila vložena pritožba, tako da je ta postala pravnomočna.

15 Komisija je družbi Arkema z datumom valute 5. julij 2011 povrnila znesek 119.247.033,72 EUR (105.787.500 EUR glavnice, povečane za 13.459.533,72 EUR obresti).

[Sporna] dopisa

Dopis z dne 24. junija 2011

16 Komisija je v dopisu z dne 24. junija 2011 [nasprotni stranki v pritožbenem postopku] obvestila, da bo ‚za izvršitev sodbe [z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251)] družbi Arkema povrnila znesek, ki ustreza znižanju globe, ki ga je določilo Splošno sodišče‘.

17 Komisija je v istem dopisu z dne 24. junija 2011 od [nasprotnih strank v pritožbenem postopku] zahtevala tudi, naj ‚vzporedno, in če pri Sodišču vložita pritožbo zoper sodbo [z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250)], plačata preostali dolgovani znesek, povečan za zamudne obresti po stopnji 6,09 % od 8. septembra 2006‘, in sicer znesek 68.006.250 EUR, za plačilo katerega je družba Total ‚skupno in solidarno‘ odgovorna v višini 27.056.250 EUR, povečan za zamudne obresti, torej skupni znesek 88.135.466,52 EUR.

18 [Nasprotni stranki v pritožbenem postopku] sta v dopisu z dne 29. junija 2011, poslanem Komisiji, v bistvu trdili, da so od 7. septembra 2006 do Komisije ‚v celoti poravnane vse zahteve‘, in Komisiji postavili več vprašanj, da bi dobili pojasnila glede več točk dopisa z dne 24. junija 2011.

Dopis z dne 8. julija 2011

19 Komisija je v dopisu z dne 8. julija 2011 med drugim odgovorila, da se ‚v nasprotju z razumevanjem [nasprotnih strank v pritožbenem postopku] nikakor ne bi odpovedala izterjavi dolgovanih zneskov, če bi se [nasprotni stranki v pritožbenem postopku] odpovedali vložitvi pritožbe pri Sodišču‘, hkrati pa je pojasnila, da ‚odgovornost [nasprotnih strank v pritožbenem postopku] ni prenehala z zadržanjem zneskov, določenih v sodbi [z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251)], ki jih je plačala družba Arkema‘.

20 Komisija je v istem dopisu z dne 8. julija 2011 priznala, da se je zmotila glede zneska, ki ga je hotela zahtevati, ter pojasnila, da znesek, ki ga družba Elf Aquitaine dolguje za izvršitev odločbe o metakrilatih ter sodb [z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250) in z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251)], znaša 137.099.614,58 EUR, vključno z zamudnimi obrestmi v višini 31.312.114,58 EUR (v nadaljevanju: zamudne obresti), za plačilo katerega je družba Total solidarno odgovorna v višini 84.028.796,03 EUR.

21 Komisija je v dopisu z dne 8. julija 2011 pojasnila še to, da če bi [nasprotni stranki v pritožbenem postopku] vložili pritožbo zoper sodbo [z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250)], bi lahko namesto plačila globe zagotovili bančno garancijo.

22 [Nasprotni stranki v pritožbenem postopku] sta 18. julija 2011 Komisiji plačali znesek, zahtevan v dopisu z dne 8. julija 2011, to je 137.099.614,58 EUR.

Sodni postopek o metakrilatih pred Sodiščem na podlagi pritožbe

23 [Nasprotni stranki v pritožbenem postopku] sta 10. avgusta 2011 vložili pritožbo zoper sodbo [z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250)].

[…]

25 Pritožba je bila zavrnjena s sklepom z dne 7. februarja 2012, Total in Elf Aquitaine/Komisija (C-421/11 P, [neobjavljen] […] EU:C:2012:60), ker je Sodišče zavrnilo vse predloge [nasprotnih strank v pritožbenem postopku].

[…]

28 Sodišče je v zvezi s predlogi, ki so bili podani podredno in so se nanašali na oprostitev plačila zamudnih obresti, sklenilo:

> ‚89 Ta predlog je treba zavreči kot očitno nedopusten, ker je podan ne zoper sodbo [z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250)], ampak zoper [dopis z dne 8. julija 2011], ki je sicer predmet tožbe, ki sta jo [nasprotni stranki v pritožbenem postopku] vložili pri Splošnem sodišču in je bila v sodnem tajništvu tega sodišča vpisana pod številko T-470/11.‘“

II – Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

4. Nasprotni stranki v pritožbenem postopku sta v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 1. septembra 2011 vložili tožbo za razglasitev ničnosti spornih dopisov, v kateri sta podredno predlagali znižanje zneskov, zahtevanih v teh dopisih, še bolj podredno pa odpravo obresti iz navedenih dopisov.

5. Komisija je z aktom, vloženim 17. novembra 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika Splošnega sodišča. Med drugim je zatrdila, da sta sporna dopisa neizpodbojna akta, ker nimata zavezujočih pravnih učinkov, ki bi vplivali na nasprotni stranki v pritožbenem postopku, in da obveznost plačila, ki jima je bila naložena, izhaja zgolj iz odločbe o metakrilatih.

6. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi v točkah od 72 do 101 te sodbe najprej preučilo ta ugovor nedopustnosti.

7. V zvezi s tem je Splošno sodišče zlasti menilo, da kar zadeva znesek, ki se v spornih dopisih v bistvu zahteva od nasprotnih strank v pritožbenem postopku, ta dopisa nista vplivala na njune interese z bistveno spremembo njunega pravnega položaja v smislu člena 263 PDEU po izdaji odločbe o metakrilatih.

8. Kar zadeva obveznost plačila zamudnih obresti pa je Splošno sodišče menilo, da ta nikakor ne izhaja iz te odločbe, prav tako ne iz sodb z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250) ali z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251), ker je družba Arkema takoj po sprejetju navedene odločbe plačala celotni znesek prvotne globe, tako da je izpodbijani akt res spremenil njun pravni položaj s tem, da je bil z njim povečan znesek, ki sta ga nasprotni stranki v pritožbenem postopku dolgovali na podlagi te odločbe.

9. Zato je Splošno sodišče presodilo, da je tožba dopustna v delu, v katerem se nanaša na zamudne obresti, ki so bile v spornih dopisih zahtevane od nasprotnih strank v pritožbenem postopku.

10. Splošno sodišče je nato v točkah od 107 do 118 izpodbijane sodbe preučilo vsebino tožbe v delu, v katerem je bila vložena zoper zamudne obresti, zahtevane od nasprotnih strank v pritožbenem postopku, in ji v tem delu ugodilo.

11. Splošno sodišče je zato sporna dopisa razglasilo za nična v delu, v katerem je Komisija od nasprotnih strank v pritožbenem postopku zahtevala zamudne obresti, v preostalem pa tožbo zavrnilo.

III – Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

12. Komisija Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo;

— ugotovi, da je tožba, ki je bila vložena pri Splošnem sodišču, nedopustna, in

— nasprotnima strankama v pritožbenem postopku naloži plačilo vseh stroškov, vključno s stroški postopka pred Splošnim sodiščem.

13. Nasprotni stranki v pritožbenem postopku Sodišču predlagata, naj:

— pritožbo zavrne in

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

14. Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 17. februarja 2016 nadzornemu organu EFTA dovolil intervencijo v podporo predlogom Komisije. Ker pa je bil predlog za intervencijo vložen po izteku roka iz člena 190(2) Poslovnika Sodišča, je bilo tej stranki na podlagi člena 129(4) tega poslovnika dovoljeno predložiti stališča šele na obravnavi 9. junija 2016.

IV – Analiza pritožbe

15. Komisija v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge, ki se nanašajo, prvič, na to, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da sta sporna dopisa imela zavezujoče pravne učinke, drugič, na kršitev načel litispendence in pravnomočnosti, in tretjič, na protislovnost obrazložitve.

A – *Prvi pritožbeni razlog: napačna uporaba prava, ker je Splošno sodišče štelo, da imata sporna dopisa zavezujoče pravne učinke*

1. Trditve strank

16. Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da imata sporna dopisa zavezujoče pravne učinke, ki lahko vplivajo na interese nasprotnih strank v pritožbenem postopku. Izpostavlja, natančneje, preudarke iz točk od 81 do 87 izpodbijane sodbe.

17. Ta pritožbeni razlog se deli na tri dele.

18. V okviru prvega dela Komisija trdi, da sta sporna dopisa zgolj zahtevka za plačilo v okviru izvršitve odločbe o metakrilatih in priprava na njeno morebitno izvršbo po izdaji sodb z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250) (potrditev glob, naloženih nasprotnima strankama v postopku s pritožbo) in z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251) (znižanje glob, naloženih družbi Arkema). Ta dopisa pa naj še ne bi pomenila „izvršbe“ in naj torej ne bi opredeljevala dokončnega stališča Komisije.

19. Komisija v okviru drugega dela prvega pritožbenega razloga navaja, da je iz vsebine spornih dopisov razvidno, da nimata zavezujočih pravnih učinkov. V teh dopisih naj bi namreč bilo izraženo mnenje računovodskih služb glede izterjave globe, naložene z odločbo o metakrilatih, in z njima naj bi bilo zgolj opozorjeno na načine plačila ali „pokritost globe na določen dan“, kar naj bi bil očitno ukrep, sprejet v okviru izvršitve navedene odločbe.

20. V okviru tretjega dela prvega pritožbenega razloga Komisija navaja, da ni bilo s spornima dopisoma nič dodano k vsebini odločbe o metakrilatih. Obveznost nasprotnih strank v pritožbenem postopku, da plačata globo in pripadajoče obresti, naj bi bila lahko samo posledica odločbe o metakrilatih, ob upoštevanju sodbe z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250), sodbe z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251), in sklepa z dne 7. februarja 2012, Total in Elf Aquitaine/Komisija (C-421/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:60). Komisija poudarja, da na tem področju nima nikakršne diskrecijske pravice, ker določitev zamudnih obresti izhaja iz upoštevnih določb Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012[5] in njene izvedbene uredbe, Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012[6]. Povedano drugače, sporna dopisa naj bi zgolj odražala namen Komisije, da uporabi odločbo o metakrilatih, in naj ne bi imela nobenega drugega pravnega učinka razen tistih, ki jih ima ta odločba. Teh aktov naj ne bi bilo mogoče ločiti od odločbe, katere izvajanje pripravljata.

21. Nasprotni stranki v pritožbenem postopku menita, da je treba prvi pritožbeni razlog delno zavreči kot nedopusten in delno zavrniti kot neutemeljen.

22. V zvezi z drugim in tretjim delom prvega pritožbenega razloga nasprotni stranki v pritožbenem postopku menita, da gre v bistvu za povzetek trditev, ki so že bile navedene pred Splošnim sodiščem – in na katere je bil podan odgovor v točkah od 82 do 87 izpodbijane sodbe – ter da njun namen ni dokazati, da je Splošno sodišče pri presoji napačno uporabilo pravo. Ta dva dela pritožbenega razloga bi bilo torej treba zavreči kot očitno nedopustna v okviru te pritožbe.

23. Prvi del prvega pritožbenega razloga pa bi bilo treba po mnenju nasprotnih strank v pritožbenem postopku zavrniti kot neutemeljen.

24. V obravnavani zadevi naj bi iz upoštevnih določb finančne uredbe (glej zlasti člen 78(4)) in iz njene izvedbene uredbe, Delegirane uredbe št. 1268/2012 (glej člena 80 in 83) ter iz sodne prakse Sodišča izhajalo, da je *ratio legis* določitve zamudnih obresti v primeru naložitve globe zaradi kršitve določb členov 101 PDEU in 102 PDEU preprečiti onemogočenje polnega učinka določb Pogodbe DEU z enostranskim ravnanjem podjetij, ki odlašajo plačilo glob, ki so jim bile naložene, in izključiti možnost, da bi bila navedena podjetja v ugodnejšem položaju kot podjetja, ki so globe plačala v roku, ki jim je bil določen.

5 — Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL 2012, L 298, str. 1, v nadaljevanju: finančna uredba).

6 — Uredba Komisije z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe št. 966/2012 (UL 2012, L 362, str. 1).

25. V obravnavani zadevi pa naj bi nasprotni stranki v pritožbenem postopku, kot naj bi tudi priznala Komisija, globo, ki jima je bila naložena, plačali pred iztekom določenega roka. Zato na dan spornih dopisov, to je po izdaji sodb z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250), in z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251), vendar pred vložitvijo pritožbe pri Sodišču, ni obstajala nikakršna pravna podlaga za to, da se od nasprotnih strank v pritožbenem postopku zahteva zamudne obresti v višini 31.312.114,58 EUR.

26. Ta dopisa naj zato ne bi zgolj potrjevala določb, ki jih je Komisija sprejela v zvezi z zamudnimi obrestmi v členu 23 odločbe o metakrilatih. Ta dopisa naj bi vsebovala nov element, in sicer naložitev obresti, brez vsakršne zamude, ki nasprotnima strankama v pritožbenem postopku ni bila niti očitana.

2. Presoja

a) Dopustnost pritožbenega razloga

27. Ker sta nasprotni stranki v pritožbenem postopku formalno izpodbijali dopustnost prvega pritožbenega razloga, in sicer njegov drugi in tretji del, je treba odločiti, ali je, kot trdita, obrazložitev Komisije teh dveh delov pritožbenega razloga zgolj ponovitev trditev, ki so bile že navedene pred Splošnim sodiščem in ki jih v okviru te pritožbe ni mogoče ponovno preučiti.

28. V zvezi s tem ni mogoče zanikati, da je Komisija v okviru prvega pritožbenega razloga dejansko povzela nekaj trditev, navedenih v okviru ugovora nedopustnosti, ki ga je vložila pri Splošnem sodišču v postopku, v katerem je bila izdana izpodbijana sodba.

29. Toda namen Komisije je izpodbijati ravno pravno razlogovanje, na podlagi katerega je Splošno sodišče ugotovilo, da imata lahko sporna dopisa zavezujoče pravne učinke, ki lahko spremenijo položaj zadevnih podjetij.

30. Ni pa sporno, da se pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbenem postopku, kadar pritožnik izpodbija razlago ali uporabo prava Unije s strani Splošnega sodišča. Če namreč pritožnik svoje pritožbe ne bi mogel utemeljiti z razlogi in trditvami, ki jih je že navedel pred Splošnim sodiščem, bi postopek s pritožbo deloma izgubil smisel.[7]

31. Poleg tega menim, da je Komisija pravno zadostno opredelila, v katerem delu obrazložitve izpodbijane sodbe je po njenem mnenju napačno uporabljeno pravo, kot se zahteva s členom 169(2) Poslovnika Sodišča.

32. Po mojem mnenju je torej treba zavrniti razloge za nedopustnost, ki sta jih v tej pritožbi navedli nasprotni stranki v pritožbenem postopku.

b) Utemeljenost pritožbenega razloga

33. S prvim pritožbenim razlogom, ki je v okviru te pritožbe osrednji, je Sodišče pozvano, naj odloči, ali je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da sta sporna dopisa v delu, v katerem je Komisija zahtevala zamudne obresti, izpodbojna akta v smislu člena 263 PDEU.

34. V obravnavani zadevi obstajata dve nasprotujoči si stališči.

7 — Glej v tem smislu sodbe z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točki 46 in 47); z dne 4. septembra 2014, Španija/Komisija (C-197/13 P, EU:C:2014:2157, točki 44 in 45 ter navedena sodna praksa), in z dne 14. junija 2016, Marchiani/Parlament (C-566/14 P, EU:C:2016:437, točka 37 in navedena sodna praksa).

35. Na eni strani Komisija, ki se ji pridružuje nadzorni organ EFTA, v bistvu trdi, da ker obveznost plačila zamudnih obresti izhaja le iz odločbe o metakrilatih in upoštevnih uredbenih določb, sta sporna dopisa le pripravljalna glede na pozneje izdani sklep o izvršbi in da ne spreminjata pravnega položaja zadevnih podjetij.

36. Na drugi strani nasprotni stranki v pritožbenem postopku v bistvu trdita, da ni mogoče šteti, da ta dopisa potrjujeta prej izdano odločbo. Menita, da nikoli ni šlo za zamudo plačila in da jima zato ni bilo treba plačati zamudnih obresti, ki se zahtevajo v spornih dopisih, pri čemer poudarjata, da je družba Arkema – česar Komisija ne izpodbija – 7. septembra 2006 v celoti plačala prvotno globo v višini 219.131.250 EUR, in menita, da bi bilo treba šteti, da je bilo to plačilo izvršeno za račun nasprotnih strank v pritožbenem postopku.

37. Opozoriti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso le ukrepi z zavezujočimi pravnimi učinki, ki lahko vplivajo na interese tožeče stranke, tako da bistveno spremenijo njen pravni položaj, pomenijo akte, ki so lahko predmet ničnostne tožbe v smislu člena 263 PDEU. [8]

38. V skladu s sodno prakso tudi velja, da je treba preučiti vsebino ukrepa, katerega razglasitev ničnosti se zahteva, da bi se ugotovilo, ali je lahko predmet ničnostne tožbe, saj oblika, v kateri je bil sprejet, glede tega načeloma ni pomembna. [9]

39. Pri aktih ali odločbah, ki nastajajo v več fazah, zlasti po opravljenem notranjem postopku, so izpodbojni akti načeloma [10] samo ukrepi, ki dokončno določajo stališče institucije po koncu tega postopka, ne pa tudi vmesni ukrepi, katerih cilj je pripraviti končno odločbo. [11] Zato ni mogoče šteti, da so izpodbojni na primer vmesni ukrepi, katerih cilj je priprava končne odločbe in ki nimajo takih učinkov, ter akti, ki le potrjujejo predhodni akt, ki se ni pravočasno izpodbijal. [12]

40. Kaj pa velja za opomine, ki jih sestavijo računovodske službe Komisije po izdaji odločb v zvezi s kršitvami pravil o konkurenci, ki jih je izdala Komisija, na podlagi člena 23(2)(a) [13] Uredbe (ES) št. 1/2003, [14] kakršna je odločba o metakrilatih iz obravnavane zadeve?

41. Predlagam, da se na to na videz preprosto vprašanje poda razdelan odgovor.

42. Ta dopisa, kot bom pojasnil najprej, v skladu z načeli, ki jih je med drugim oblikovalo Sodišče v sodbi z dne 6. decembra 2007, Komisija/Ferriere Nord, [15] *načeloma* sicer ne bi smela imeti samostojnih pravnih posledic, ločenih od prvotne odločbe Komisije, v kateri je bila ugotovljena kršitev konkurenčnega prava in s katero je bila zato naložena globa, vendar se zaradi posebnosti v obravnavani

8 — Glej sodbe z dne 11. novembra 1981, IBM/Komisija (60/81, EU:C:1981:264, točka 9); z dne 12. septembra 2006, Reynolds Tobacco in drugi/Komisija (C-131/03 P, EU:C:2006:541, točka 54), in z dne 6. decembra 2007, Komisija/Ferriere Nord (C-516/06 P, EU:C:2007:763, točka 27).

9 — Glej sodbi z dne 11. novembra 1981, IBM/Komisija (60/81, EU:C:1981:264, točka 9) in z dne 17. julija 2008, Athinaïki Techniki/Komisija (C-521/06 P, EU:C:2008:422, točki 42 in 43).

10 — V sodni praksi Sodišča je v zvezi s tem pojasnjeno, da lahko institucije v okviru postopka, ki poteka v več fazah, sprejmejo ločene akte, ki jih je mogoče izpodbijati, če imajo lastne pravne učinke, med drugim ker se z njimi konča poseben ločen postopek (glej zlasti sodbo z dne 11. novembra 1981, IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, točka 11).

11 — Glej sodbe z dne 11. novembra 1981, IBM/Komisija (60/81, EU:C:1981:264, točka 10); z dne 22. junija 2000, Nizozemska/Komisija (C-147/96, EU:C:2000:335, točka 26), in z dne 17. julija 2008, Athinaïki Techniki/Komisija (C-521/06 P, EU:C:2008:422, točki 42 in 43).

12 — Glej sodbo z dne 26. januarja 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisija (C-362/08 P, EU:C:2010:40, točka 52 in navedena sodna praksa).

13 — Na podlagi te določbe lahko Komisija podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti kršijo določbe členov 81 ES ali 82 ES (zdaj člena 101 PDEU in 102 PDEU).

14 — Uredba Sveta z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [81 ES in 82 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

15 — C-516/06 P, EU:C:2007:763.

zadevi – iz razlogov, ki jih bom navedel pozneje – nagibam k zavrnitvi pritožbe. Ker navedena dopisa vsebujeta nov element, ki lahko posega v položaj zadevnih podjetij, lahko namreč sodišče Unije na podlagi zahtev po učinkovitem sodnem varstvu ugotovi, da pomenita akt, zoper katerega je mogoča ničnostna tožba na podlagi člena 263 PDEU.

i) Dopisi računovodskih služb Komisije, s katerimi se od naslovnikov odločbe, sprejete na podlagi člena 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003, zahteva plačilo globe, skupaj z morebitnimi zamudnimi obrestmi, načeloma nimajo zavezujočih učinkov, ki lahko vplivajo na interese zadevnih podjetij

43. Dopisa računovodskih služb Komisije načeloma pomenita zgolj opomin za izvršitev prej sprejete odločbe. V okviru odločb, sprejetih na podlagi člena 23(2)(a) Uredbe (ES) št. 1/2003, sta ta dopisa hkrati potrditev odločbe o ugotovitvi kršitve – s sočasno naložitvijo globe – in priprava na morebitna dejanja izvršbe.

44. Če se osredotočimo na njuno vsebino, ki je v resnici edina pomembna za odločitev o izpodbojnosti akta pri sodišču Unije, je s tema opominoma načeloma zgolj opozorjeno na možne načine plačila in preostali znesek, ki ga po navedbah računovodje Komisije dolgujejo podjetja naslovniki. Ker računovodske službe Komisije niso pooblaščene za sprejemanje pravno zavezujočih aktov, dopisa, ki so ju naslovile na zadevni podjetji, namreč ne smeta vsebovati elementov, značilnih za odločbe, razen tistih, ki izhajajo iz prvotne odločbe Komisije – kakor jo je morda spremenilo sodišče Unije – in ki lahko posegajo v položaj teh podjetij.

45. To velja tako za znesek globe, ki jo je Komisija naložila v okviru odločbe, sprejete na podlagi člena 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003, kot za zamudne obresti, če se trajanje te zamude ne izpodbija.

46. Komisija mora namreč pri določitvi zneska zamudnih obresti, kot je to storila v odločbi o metakrilatih, uporabiti veljavna pravila za izvajanje finančne uredbe.

47. Člen 71(4) finančne uredbe namreč določa, da se pogoji, pod katerimi se Uniji plačajo zamudne obresti, določijo v podrobnih pravilih, sprejetih na podlagi člena 183 iste uredbe. V zvezi s tem je v členu 86 od (2) do (5) finančne uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES, Euratom) št. 1248/2006,[16] navedena obrestna mera, ki se po potrebi uporabi v primeru zamude pri plačilu glob, naloženih zaradi kršitve prava Unije.

48. Kot je Sodišče jasno odločilo v sodbi z dne 6. decembra 2007, Komisija/Ferriere Nord,[17] kar zadeva dopis, s katerim se zahteva plačilo preostalega zneska globe, za katero Komisija ni več mogla zahtevati plačila zaradi zastaranja izvršbe odločbe o naložitvi globe, ni mogoče šteti, da ima ta opomin zavezujoče pravne učinke.

49. Sodišče je v tej sodbi razsodilo, da sporna ukrepa, in sicer dopisa Komisije v zvezi z neporavnanim zneskom globe, ki je bila družbi Ferriere Nord SpA naložena z Odločbo 89/515/EGS,[18] ne glede na to, ali sta bila izdana pred morebitnim nastankom zastaranja ali po njem, dejansko pomenita le pripravljalna ukrepa za izvršitvene akte.[19] Navesti je treba, da je Sodišče v tej zadevi posebej poudarilo, da Komisija s spornima ukrepoma družbi Ferriere Nord ni vročila odločbe, „s katero se spremeni prvotni znesek globe, kazni ali periodične denarne kazni“ v smislu člena 5(1)(a) Uredbe (EGS) št. 2988/74.[20]

16 — Uredba Komisije z dne 7. avgusta 2006 (UL 2006, L 227, str. 3).

17 — C-516/06 P, EU:C:2007:763, točka 27.

18 — Odločba Komisije z dne 2. avgusta 1989 v zvezi s postopkom na podlagi člena 85 Pogodbe EGS (IV/31.553 – Varjene jeklene mreže) (UL 1989, L 260, str. 1).

19 — Sodba z dne 6. decembra 2007, Komisija/Ferriere Nord (C-516/06 P, EU:C:2007:763, točka 29).

20 — Uredba Sveta (EGS) št. 2988/74 z dne 26. novembra 1974 o rokih zastaranja v postopkih in izvajanju sankcij v transportnem pravu in pravu konkurence Evropske gospodarske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 61).

50. Poudariti je treba, da je Splošno sodišče nedavno izbralo podobno rešitev, ker je ugotovilo, da je Komisija z izpodbijanim dopisom, in sicer opominom za plačilo globe, skupaj z zamudnimi obrestmi, zgolj potrdila položaj iz svoje prvotne odločbe o naložitvi globe, kakor je bila spremenjena s sodbami Splošnega sodišča in poznejšimi dopisi Komisije. [21]

51. Splošno sodišče je tudi ugotovilo nedopustnost tožbe za razglasitev ničnosti dopisa, v katerem je naveden točen znesek, ki ga mora podjetje, ki mu je bila prej naložena globa zaradi sodelovanja pri protikonkurenčnem omejevalnem sporazumu, še plačati, in sicer preostali znesek dolgovane globe in zamudne obresti, ki jih je treba tej globi prišteti. Ker je Splošno sodišče štelo, da znesek obresti dokončno izhaja iz veljavnih pravil za izvajanje finančne uredbe, ta dopis ni imel narave odločbe glede pravilne razlage in uporabe zadevnih določb v obravnavani zadevi. [22].

52. Menim, da je mogoče ta stališča približati ugotovitvam, ki jih je mogoče izpeljati iz nedavno izdane sodbe z dne 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisija, [23] v kateri je Sodišče pojasnilo, da je treba v okviru pogodbenih razmerij opomin „razumeti kot opomin, v katerem so navedeni datum zapadlosti in plačilni pogoji, ki pa ga ni mogoče enačiti z izvršilnim naslovom, tudi če je izvršba iz člena 299 PDEU v njem omenjena kot ena od možnosti, ki jo Komisija lahko uporabi v primeru, da dolžnik obveznosti ne izpolni do roka, določenega za plačilo“.

53. V zvezi s tem je treba upoštevati, da morajo nacionalna sodišča na podlagi člena 256 ES (zdaj člen 299 PDEU) [24] zagotavljati nadzor nad *pravilnostjo* izvršilnih dejanj odločbe Komisije, s katero je naložena denarna obveznost. Sodišče je v zvezi s tem poudarilo, da je treba pogoj, ki se nanaša na zavezujoče pravne učinke, ki lahko vplivajo na interese tožeče stranke, tako da značilno spremenijo njen pravni položaj, sicer razlagati ob upoštevanju načela učinkovitega sodnega varstva, vendar taka razlaga tega pogoja ne more odpraviti, ne da bi presegla pristojnosti, ki jih Pogodbi podeljujeta sodiščem Unije. [25]

54. Ta razdelitev pristojnosti, podeljenih sodišču Unije in nacionalnemu sodišču, temelji na zamisli, da ko je *denarna obveznost*, ki jo mora izpolniti posameznik na podlagi odločbe Komisije, opredeljena, mora nacionalno sodišče v vlogi rednega sodišča Unije nadzorovati zakonitost izvršilnih dejanj te natančno opredeljene obveznosti.

55. Menim, da to ne izključuje možnosti, da bi lahko bil akt, čeprav v obliki izvedbenega akta odločbe, ki jo je prej sprejela Komisija, izpodbojen v smislu člena 263 PDEU v delu, v katerem vsebuje nov element, ki ima lahko zavezujoče pravne učinke, ki lahko vplivajo na zadevne osebe. V takem primeru je treba namreč šteti, da ni sporna izvršitev odločbe Komisije, ki vsebuje denarno obveznost, temveč opredelitev same denarne obveznosti.

56. Prav zaradi nujnosti, da Sodišče zagotovi učinkovitost sodnega varstva, torej ni mogoče izključiti, da bi lahko akt v obliki opomina za plačilo globe in, odvisno od primera, zamudnih obresti, v nekaterih okoliščinah, kakršne so te v sporu iz obravnavane zadeve, imel pravno zavezujoče učinke, ki lahko vplivajo na interese zadevnih pravnih oseb.

57. To bom preučil v nadaljevanju.

21 — Glej sodbo z dne 12. maja 2016, Trioplast Industrier/Komisija (T-669/14, neobjavljena, EU:T:2016:285, točke od 65 do 78).

22 — Glej sklep z dne 19. novembra 2013, 1. garantovaná/Komisija (T-42/13, neobjavljen, EU:T:2013:621, točki 26 in 27). Glej v tem smislu tudi sklepa z dne 10. junija 1998, Cementir/Komisija (T-116/95, EU:T:1998:120, točke od 20 do 24) in z dne 12. marca 2012, Universal/Komisija (T-42/11, neobjavljen, EU:T:2012:122, točke od 20 do 32).

23 — C-506/13 P, EU:C:2015:562, točka 23.

24 — Člen 4 odločbe o metakrilatih določa, da se ta uporablja v skladu s členom 256 ES.

25 — Glej v tem smislu sodbo z dne 6. decembra 2007, Komisija/Ferriere Nord (C-516/06 P, EU:C:2007:763, točki 32 in 33).

ii) Sodišče bi moralo zaradi zelo posebnih okoliščin iz obravnavane zadeve potrditi izpodbijano sodbo

58. V ozadju obravnavane pritožbe je relativno zapleten in nenavaden dejanski in procesni položaj, katerega bistvene značilnosti je treba ponoviti.

59. Z odločbo o metakrilatih je bila nasprotnima strankama v pritožbenem postopku le zato, ker sta matični družbi družbe Arkema, ki ji je bila naložena globa v višini 219.131.250 EUR, pripisana „solidarna in skupna“ odgovornost za plačilo globe v višini 140,4 milijona EUR in 181,35 milijona EUR.

60. S sodbo z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251), je bil znesek globe, naložene družbi Arkema, znižan na 113.343.750 EUR. Znesek globe, ki je bil naložen nasprotnima strankama v pritožbenem postopku, pa je ostal nespremenjen po izdaji sodbe z dne 7. junija 2011, Total in Elf Aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250), ki je bila tudi potrjena s sklepom z dne 7. februarja 2012, Total in Elf Aquitaine/Komisija (C-421/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:60).

61. Prvič, ni sporno, da je družba Arkema 7. septembra 2006 v celoti plačala prvotno globo v višini 219.131.250 EUR tudi za račun nasprotnih strank v pritožbenem postopku. Komisija je sicer v okviru tretjega pritožbenega razloga – h kateremu se bom vrnil v nadaljevanju – izpodbijala razlago dopisa z dne 25. septembra 2008, ki je bila uporabljena v točki 113 izpodbijane sodbe, v skladu s katero je družba Arkema izpolnila izjavo o skupnem plačilu in je zato prvotno globo v celoti poravnala tudi za račun nasprotnih strank v pritožbenem postopku, ni pa navedla, niti zatrjevala, da se s to presojo izkrivljajo dejstva ali da je pravna opredelitev dejstev napačna.

62. Tak položaj zahteva dve ugotovitvi. Prva se nanaša na stališče Sodišča v zadevi C-421/11 P glede plačila zamudnih obresti. Druga pa se, širše, nanaša na vprašanje, ali je ob upoštevanju preudarkov iz sodne prakse zamudo pri plačilu dejansko mogoče pripisati nasprotnima strankama v pritožbenem postopku.

63. Prva ugotovitev je, da je Sodišče s sklepom z dne 7. februarja 2012, Total in Elf Aquitaine/Komisija (C-421/11 P, neobjavljen, EU:C:2012, točka 89) implicitno, toda vsekakor potrdilo posebnost in utemeljenost razlikovanja med tožbo, vloženo zoper sporna dopisa, ki po mnenju nasprotnih strank v pritoženem postopku neupravičeno nalagata zamudne obresti, in tožbo, vloženo zoper odločbo o metakrilatih. Zdi se, da je Sodišče s tem, da je razsodilo, da je treba predlog, ki je bil vložen podredno za oprostitev plačila zamudnih obresti, zavreči kot očitno nedopusten v delu, v katerem ni bil vložen zoper „sodbo [z dne 7. junija 2011, Total in Elf aquitaine/Komisija (T-206/06, EU:T:2011:250)], temveč zoper [dopis z dne 8. julija 2011], ki je poleg tega predmet tožbe [nasprotnih strank v pritožbenem postopku] pred Splošnim sodiščem, ki je bila v sodnem tajništvu tega sodišča vpisana pod opravilno številko T-470/11“, priznalo, da sporna dopisa nista potrditev odločbe o metakrilatih, kakor jo je spremenilo Splošno sodišče.

64. Druga ugotovitev je, da še vedno obstaja pravna negotovost glede posledic, ki bi jih morala Komisija konkretno izpeljati v zvezi z izterjavo glob, naloženih „skupno in solidarno“ hčerinskim družbam in njihovim matičnim družbam za protikonkurenčno ravnanje samo hčerinskih družb. Natančneje, čeprav je Sodišče lahko ugotovilo, da je bila v takem primeru odgovornost matične družbe ali matičnih družb „v celoti izvedena“ [26] iz odgovornosti njihovih hčerinskih družb, pa ni podalo jasnih smernic glede posledic, ki jih je treba izpeljati v primeru, v katerem navedene hčerinske družbe v celoti plačajo globo, ki jim je bila naložena solidarno skupaj z njihovimi matičnimi družbami.

26 — Glej sodbo z dne 17. septembra 2015, Total/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:613, točki 38 in 41 ter navedena sodna praksa).

65. Ali lahko Komisija v takem primeru – v katerem globo, naloženo „solidarno in skupno“, v celoti plača hčerinska družba, ne glede na to, ali je ta nameravala izvršiti „skupno plačilo“ – šteje, da matična družba v celoti ali delno ni izpolnila svoje obveznosti plačila?

66. Menim, da ne.

67. Po mojem mnenju skupna in solidarna odgovornost matičnih družb, torej nasprotnih strank v pritožbenem postopku, in njihovih hčerinskih družb v kršitvenem obdobju zaradi protikonkurenčnega ravnanja samo hčerinskih družb, ne glede na „izjavo o skupnem plačilu“, potrjuje, da je bilo plačilo družbe Arkema izvršeno v njenem imenu, vendar tudi za račun njenih solidarnih sodolžnic. Če je odgovornost matične družbe v celoti izvedena iz odgovornosti njene hčerinske družbe, ki je edina dejansko kršila prepoved omejevalnih sporazumov iz člena 101(1) PDEU, in je bilo poleg tega tema družbama skupno in solidarno naloženo plačilo globe, Komisija namreč ne more od matične družbe zahtevati zneska globe, ki presega tistega, ki ga je hčerinska družba dokončno dolžna plačati. [27]

68. V zvezi s tem je Sodišče razsodilo, da v položaju, v katerem je odgovornost matične družbe v celoti izvedena iz odgovornosti njene hčerinske družbe in v katerem noben drugi dejavnik samostojno ne opredeljuje ravnanja, ki se očita matični družbi, odgovornost te matične družbe ne more presegati odgovornosti njene hčerinske družbe. [28] Sodišče je tako štelo, da se mora, če so izpolnjeni nekateri postopkovni pogoji, za matično družbo, katere odgovornost je v celoti izvedena iz odgovornosti njene hčerinske družbe, načeloma upoštevati morebitno zmanjšanje odgovornosti njene hčerinske družbe, ki ji je bila pripisana. [29] Imelo je tudi priložnost pojasniti, da ker je cilj mehanizma solidarnosti pri plačilu glob zaradi kršitev konkurenčnega prava Unije med drugim krepitev ukrepov za izterjavo teh glob, v morebitnem sporu, ki bi lahko obstajal v zunanjem razmerju med solidarnimi sodolžniki, „Komisija načeloma nima interesa, saj ji je en ali več dolžnikov globo plačalo v celoti“. [30]

69. Vendar je Sodišče v zadevi C-421/11 P ugotovilo, da matična družba, katere odgovornost je v celoti izvedena, ne more biti samodejno upravičena do znižanja globe, ki je bila naložena njeni hčerinski družbi. Kar zadeva primer nasprotnih strank v pritožbenem postopku je Sodišče namreč štelo, da ker je množitelj, ki se uporabi za njiju in za družbo Arkema različen, zgolj okoliščina, da sta ti družbi morali plačati globo, za katero sta skupno in solidarno odgovorni, ne more biti element, ki utemeljuje razširitev učinka pravnomočnosti, ki ga je treba priznati sodbi z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251). [31] Sodišče torej ni navedlo, v pravem pomeni besede, da Komisija v primeru, v katerem eden od solidarnih sodolžnikov v celoti plača globo, ne more več konkretno šteti, da je eden od sodolžnikov še vedno dolžan plačati celoto ali del globe.

70. Čeprav se o tem vprašanju v tem primeru ni treba neposredno opredeliti, menim, da je v okoliščinah iz obravnavane zadeve, če se ne zanika sam obstoj pravila o solidarnosti, dovoljen dvom o tem, da je mogoče nasprotnima strankama v pritožbenem postopku pripisati kakršno koli zamudo pri plačilu globe, naložene na podlagi odločbe o metakrilatih. Spornih dopisov v delu, v katerem se zahteva plačilo zamudnih obresti, ki nimajo svoje podlage niti v navedeni odločbi, kakor jo je Splošno sodišče spremenilo s sodbo z dne 7. junija 2011, Arkema France in drugi/Komisija (T-217/06, EU:T:2011:251), niti v pravilih za izvajanje finančne uredbe, torej ni mogoče šteti zgolj za potrditev prej sprejetih aktov.

27 — Glej moje sklepne predloge v zadevi Total/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:207, točke od 31 do 46).

28 — Glej sodbi z dne 22. januarja 2013, Komisija/Tomkins (C-286/11 P, EU:C:2013:29, točke 37, 39, 43 in 49) in z dne 17. septembra 2015, Total/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:613, točka 38).

29 — Glej sodbo z dne 17. septembra 2015, Total/Komisija (C-597/13 P, EU:C:2015:613, točka 41).

30 — Glej sodbo z dne 10. aprila 2014, Komisija in drugi/Siemens Österreich in drugi (od C-231/11 P do C-233/11 P, EU:C:2014:256, točki 59 in 60).

31 — Glej sklep z dne 7. februarja 2012, Total in Elf Aquitaine/Komisija (C-421/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:60, točka 83).

71. Ta dopisa vsekakor vsebujeta nov element, ker od nasprotnih strank v pritožbenem postopku zahtevata plačilo dela globe, ki jima je bila naložena solidarno z družbo Arkema, skupaj z zamudnimi obrestmi, čeprav je zadnjenavedena globo takoj plačala v celoti. V obravnavani zadevi torej ni sporen izvedbeni akt odločbe Komisije, torej akt, za sodni nadzor katerega je pristojno nacionalno sodišče, temveč akt, s katerim se izpodbija sama opredelitev denarne obveznosti, naložene podjetju.

72. V zvezi s tem se mi zdi nekoliko paradoksalno, da Komisija na eni strani pripisuje pomen razlagi dopisa z dne 25. septembra 2008 glede obstoja „skupnega plačila“ globe, naložene solidarno na podlagi odločbe o metakrilatih, in torej pravnim posledicam tega dopisa, na drugi strani pa zagovarja tezo, da ima zgolj ta odločba, kakor jo je spremenilo Splošno sodišče, naravo odločbe.

73. Ob upoštevanju vseh teh preudarkov menim, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, s tem da je sporna dopisa opredelilo kot izpodbojna akta na podlagi člena 263 PDEU v delu, v katerem je Komisija zahtevala zamudne obresti.

B – *Drugi pritožbeni razlog: kršitev načel litispendence in pravnomočnosti, ki izhaja iz sklepa z dne 7. februarja 2012, Total in Elf Aquitaine/Komisija (C-421/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:60)*

1. Trditve strank

74. Komisija v okviru drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je kršilo načeli litispendence in pravnomočnosti, ker je zlasti v točkah 80 in od 93 do 101 vprašanje zamudnih obresti, ki jih je treba plačati, ločilo od preostalega dela odločbe o metakrilatih.

75. V zvezi s tem naj bi odločba o metakrilath v členu 2 vsebovala določbe o globi, naloženi primarno, in o zamudnih obrestih, dolgovanih v primeru neplačila, ki so glede na globo akcesorne. Ob vložitvi tožbe v zadevi, v kateri je bila izdana izpodbijana sodba, pa je pritožbeni postopek pri Sodišču v zadevi C-421/11 P v zvezi s to odločbo še vedno potekal. Poleg tega naj bi navedena odločba po izdaji sklepa z dne 7. februarja 2012, Total in Elf Aquitaine/Komisija (C-421/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:60), postala za nasprotni stranki v pritožbenem postopku pravnomočna, in sicer z vsemi svojimi sestavnimi deli, vključno z vprašanjem glede obresti.

76. Nasprotni stranki v pritožbenem postopku predlagata, naj se ta pritožbeni razlog zavrne.

2. Presoja

77. V obravnavani zadevi se nagibam k stališču, da je treba – ob upoštevanju dejstva, da je bila tožba pri Splošnem sodišču v zadevi T-470/11 s formalnega vidika vložena zoper akt, ki je na videz različen od akta iz zadeve, v kateri je bil izdan sklep z dne 7. februarja 2012, Total in Elf Aquitaine/Komisija (C-421/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:60) – pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načel litispendence in pravnomočnosti, zavrniti.

78. Samo ta pristop se mi zdi namreč združljiv z navedbo Sodišča iz točke 89 tega sklepa v zvezi s posebnostjo in utemeljenostjo razlikovanja med tožbo, vloženo zoper sporna dopisa, ki morda neupravičeno nalagata zamudne obresti, in tožbo, vloženo zoper odločbo o metakrilatih.

79. Menim torej, da drugega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

C – *Tretji pritožbeni razlog: protislovnost obrazložitve*

1. Trditve strank

80. Komisija v okviru tretjega pritožbenega razloga, navedenega podredno, trdi, da je obrazložitev izpodbijane sodbe protislovna.

81. Splošno sodišče naj bi v točki 113 te sodbe napačno ugotovilo, da so terjatve Komisije v celoti poravnane tako v razmerju do družbe Arkema kot do solidarnih sodolžnic, torej nasprotnih strank v pritožbenem postopku, medtem ko naj bi Splošno sodišče v točki 9 navedene sodbe pravilno ugotovilo, da je družba Arkema „obžalovala, da Komisiji ne more dovoliti, da zadrži kakršen koli znesek v primeru, da bi njena tožba pred sodiščem Skupnosti uspela“.

82. Po mnenju Komisije pa je ta navedba družbe Arkema nujno pomenila, da ni bilo izjave o skupnem plačilu. V teh okoliščinah Splošno sodišče ni moglo trditi, da so terjatve Komisije v celoti poravnane v razmerju do družbe Arkema in do vseh solidarnih sodolžnic.

83. Nasprotni stranki v pritožbenem postopku trdita, da je treba tretji pritožbeni razlog zavreči kot očitno nedopusten in vsekakor zavrniti kot neutemeljen.

2. Presoja

84. Trditve Komisije v okviru tretjega pritožbenega razloga niso prepričljive in jih je treba po mojem mnenju zavreči kot nedopustne.

85. Najprej je treba poudariti, da se točka 9 izpodbijane sodbe ne nanaša *stricto sensu* na obrazložitev, temveč je v delu izpodbijane sodbe, ki je posvečen dejanskemu stanju in ki kot tak ne vsebuje nikakršne presoje Splošnega sodišča.

86. Dalje, očitno je, da želi Komisija pod pretvezo, da je obrazložitev protislovna, v resnici izpodbijati razlago, ki jo je Splošno sodišče uporabilo za dopis z dne 25. septembra 2008, ki ga je družba Arkema naslovila na Komisijo v odgovor na dopis z dne 24. julija.

87. Vprašanje, ali je obrazložitev sodbe Splošnega sodišča protislovna, je sicer pravno vprašanje, ki ga je mogoče uveljavljati v okviru pritožbe,[32] vendar to ne velja za presojo dejstev, ki, razen v primeru izkrivljanja, ne more biti predmet preučitve Sodišča.[33]

88. Menim pa, da tako izkrivljanje, ki se poleg tega sploh ne zatrjuje, ni dokazano. Zdi se mi namreč, da je razlago Splošnega sodišča v točki 113 izpodbijane sodbe, v skladu s katero „Komisija ne more učinkovito trditi, da družba Arkema ni izpolnila izjave o skupnem plačilu, saj je v navedenem dopisu z dne 25. septembra 2008 jasno navedla, da so do Komisije ‚v celoti poravnane terjatve, ki jih ima […] do vseh solidarnih sodolžnikov‘“, mogoče povsem upravičeno zagovarjati in da torej ni očitno napačna.

V – Predlog

89. Ob upoštevanju zgoraj navedenih preudarkov Sodišču predlagam, naj razsodi:

1. Pritožba se zavrne.

32 — Glej zlasti sodbi z dne 13. decembra 2001, Cubero Vermurie/Komisija (C-446/00 P, EU:C:2001:703, točka 20 in navedena sodna praksa), in z dne 8. februarja 2007, Groupe Danone/Komisija (C-3/06 P, EU:C:2007:88, točka 45 in navedena sodna praksa).

33 — Glej sodbo z dne 11. septembra 2014, CB/Komisija (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, točka 41 in navedena sodna praksa).

2. Evropski komisiji se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov družb Total SA in Elf Aquitaine SA.

3. Nadzorni organ EFTA nosi svoje stroške.